

PRO-filen

Frösön

Medlemsbladet från PRO Frösön med nyheter och bulletiner

Våren 2007

Östersunds gamla kyrka, fredag 23 mars 2007, kl. 12.15 – 13.00

Frösö PRO-teater i samverkan med Östersunds sångarbröder, Estrad Norr och Östersunds församling ger:

***I en dröm kan allting hända,
kanske det är dags att bygga
Noaks ark***

Välkomna till ett sånglustspel långt bortom vardagens trivialiteter.

Vill Du ha besök av PRO:s kontaktombud?

Alla PRO Frösöns medlemmar skall känna gemenskap i föreningen även om de har svårt att delta i föreningens aktiviteter. Kontaktombudet är en viktig kontaktlänk mellan föreningen och den enskilde medlemmen. Har du något du vill prata om, ta kontakt med kontaktombudet inom ditt område. Om du inte vet vem det är, ring Solfrid Bäckman tel. 433 27.

Ordförande har ordet

Det gångna verksamhetsåret har varit trevligt och lyckosamt därom vittnar verksamhetsberättelsen. Detta beror på vår goda kamratanda och alla kunniga, engagerade och ideellt aktiva ledare och funktionärer. I den andan seglar vi vidare år 2007. Styrelsen är öppen för idéer, förslag och synpunkter. Vi är lyhörda!

Bryt ensamheten är ett globalt problem där Sverige dessvärre är världsledande. I vår förening har vi tagit fasta på detta, inte utan framgång. Många kamrater gör sedan lång tid tillbaka betydande insatser, omtänksamt, vänligt och som regel i tysthet. Tack! Det sker till exempel genom att ta med sig vänner, bekanta, behövande ut i vimlet eller till våra arrangemang.

Problemet ensamhet har ingen övergripande lösning, men om du *gör det lilla du kan, gör det villigt och glatt*, så är mycket vunnet.

Motion, vad sägs om att sätta motion lite högre upp, både enskilt och inom vår förenings ram därför att

Vi motionerar inte för att bli yngre men väl för att bli äldre...

Henry Dahlgren

Kommande arrangemang

Månadsmöten

11 januari, 8 februari (årsmöte), 8 mars, 12 april, 10 maj

Söndagspromenader

18 februari, 25 februari, 4 mars, 11 mars, 18 mars, 25 mars
1 april

Träff med nya medlemmar

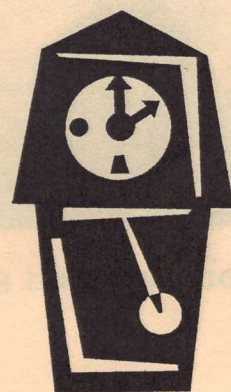
Träffen genomförs i mitten eller slutet av mars.
Datum ännu ej bestämt.

Gökotta

Som vanligt blir gökottan den 17 maj
(Kristi Himmelfärdsdag)

Blomstervandring

Blomstervandring sker när naturen slagit ut i full blom

**Visst har vi alla tid för
motion**

De sista ljuva åren bli de bästa i vårt liv...

De sista ljuva åren borde vara fridfulla och de äldre ska kunna njuta ett liv med hälsa och trygghet. Men det är inte säkert att alla får ha det. Under ett långt liv tillsammans har kanske mannen ägnat sig åt maktutövning vilket lett till att kvinnan fått sitt livsrum begränsat alltmer under åren.

Vid en konferens under hösten 2006 anordnad av Kvinnojouren berättades följande historia om ett livslångt äktenskap där misshandel trappas upp från att i början styra genom kontroll och slutligen genom fysiskt våld.

Anna och Sven träffades när de var unga. Anna blev förtjust i Sven som var en stilig och eftertraktad ung man med bra arbete i en bank. Sven dansade alla danser med Anna och om någon annan bjöd upp henne blev han irriterad. Anna var smickrad över detta och allt kändes underbart. Alla vänner gratulerade henne till ett gott val. Ganska snart ville Sven veta allt om henne. Han ringde ofta och ville veta vem hon träffade, vad hon tänkte göra och så vidare. Han skjutsade gärna henne till och från jobbet och aktiviteter på fritiden. Anna förväxlade detta med kärlek och omtanke, när det egentligen handlar om att isolera och begränsa henne.

Anna och Sven gifter sig och får ett barn, en pojke. Anna slutar sitt arbete och stannar hemma för att ta hand om hemmet och barnet. Hennes livsutrymme begränsas ännu mer. Sven har åsikter om hur hon klär sig, hur hon betar sig och vilka hon umgås med. Om hon inte lyder kommer bestraffningen. Till att börja med höjer han rösten på ett hotfullt sätt. Efter ett tag tar han tag i en arm och vrider om, drar i håret. Den här situationen ger honom maktkänsla och om hon inte anpassar sig kommer rätt snart

första slaget. Sedan trappas våldet upp. Första slaget bortförklarar han med att han haft t ex en jobbig dag på jobbet. Han är mycket ångerfull, han lovar att det inte ska upprepas. Anna tror honom och menar att det ska bli bättre och att han ska sluta slå. Tiden går och Anna anpassar sig allt mer efter Svens önskemål, men våldet tilltar. Annas umgängeskrets har försvunnit med åren och hennes känsla av ensamhet är stor.

Sonen har vuxit upp och flyttat hemifrån och efter ett långt äktenskap avlider Sven. Efter begravning uppstår en stor stillhet inom Anna. Nu är det lugnt och hon kan börja tänka på sig själv, har egna pengar och kan börja gå ut och träffa andra människor.

Men... sonen skiljer sig och flyttar hem och efter ett tag visar det sig att han övertagit faderns beteende. Han börjar prata föraktfullt om tjejer och kvinnor, kritiserar sin mor, kollar vad hon gör av sina pengar och så vidare.

Anna får till slut hjälp att flytta till ett servicehus där det finns människor som stöttar och hjälper henne.

Så till slut fick även Anna uppleva de sista ljuva åren.

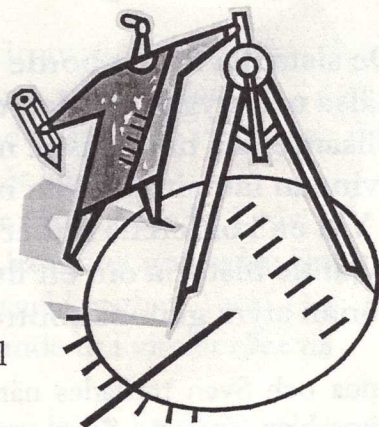
Ur Brottsförebyggande rådets statistik för 2005:

Under 2005 utsattes 167 kvinnor i Östersunds kommun för misshandel eller grov misshandel. Av dessa var det 129 kvinnor som misshandlades inomhus. Mörkertalet är dock stort och man räknar med att ungefär en fjärdedel av alla misshandelsbrott anmäls till polisen. Våldet sker oftast helt utan insyn från någon och om kvinnan anmäler detta står ord mot ord, det finns oftast inga vittnen till det våld som sker i hemmen.

Gå i cirkel i PRO är roligt, må ni tro!

Nu står vi inför en ny säsong med många önskemål om studiecirkel. Men för att "ro i land" alla önskemål behöver vi **Cirkelledare**. Du behöver inte vara proffs i ämnet för att leda en studiecirkel. I en cirkel söker man sig gemensamt fram till de kunskaper man vill ta del av. Ledaren har ansvaret för de praktiska detaljerna och för rapporteringen till studieförbundet.

I vissa ämnen behöver ledaren däremot kunskap och erfarenhet, till exempel i datautbildningen – och just där behöver vi fler ledare. Du får cirkelledarutbildning genom PRO och ABF. Hör av dig till K-G Brygg tel 12 25 79 eller till Gun Dahlström tel 12 42 90.

Språk, litteratur med mera

Engelska för nybörjare
Engelska fortsättning
Skrivarkurs
Litteratur
Lär känna din hembygd –
Frösön med Frösöns historia
Aktuella samhällsfrågor
Trafik – brush up körkort

Hälsa och friskvård

Benskörhet
Stroke
Demens
Inkontinens
Åldersdiabetes

Sång, teater

Damkör
Manskör
PRO-teater

Datakunskap

Datakurs för nybörjare, PROsIT
Datakurs – vidareutbildning
Mobilär

Handarbete

Akvarell

Vinprovning

Matlagning

Ny i PRO – vänner emellan

Är du intresserad av någon cirkel eller vill du bli cirkelledare?

Ta kontakt med **K-G Brygg**, tel 12 25 79 eller **Gun Dahlström**, tel 12 42 90.

OBS! Varje onsdag annonserar PRO i ÖP och LT om de aktiviteter som är på gång, under rubriken "PRO Frösön".

Ålderdomshemmet Lyckan

Under en längre tid har vi i föreningen hört hur vår ordförande Harry Dahlgren i lyriska ord pratat om ett teaterprojekt kallat Ålderdomshemmet Lyckan och dess regissör och författare Maria Flink. PRO-filen beslöt att ta reda på vem Maria Flink är och hur projektet kom till.

Vi träffades en solig vinterdag på biblioteket i Östersund just precis när Anja Persson vann guld. Maria for upp i luften och hurrade högt och alla som inte såg TV:n i hörnet tittade undrande upp.

- Anja vann, meddelade teaterläraren Maria med sin tydliga röst.

Maria Flink är frösöflickan som vid 18 års ålder drog till Göteborg för att ägna sig åt teater. Efter 14 år i Göteborg blev det teaterpedagogutbildning i Hällefors och nu är Maria teaterlärare vid Kulturskolan i Östersund sedan sju år tillbaka.

- Hur kommer det sig att PRO Frösön har blivit inblandad i den här pjäsen?

- Det var Harry som ringde till mig, berättar Maria. Harry undrade om det fanns någon pjäs där unga och gamla kunde spela tillsammans. Det fanns det inte men jag tänkte på saken över sommaren och sedan ringde jag till Harry och sa att jag kunde tänka mig att skriva en passande pjäs. Och på den vägen kom Ålderdomshemmet Lyckan till.

- Hur går det med samarbetet mellan 13-åringar och 80-85-åringar?

- Det typiska är båda gruppernas fördomar om varandra. Det är alltså inte bara de äldre som har fördomar. Grupperna ville gärna träna var för sig i början men jag har lyckats få igång samarbetet som funkade utmärkt nu. Jag känner mig privilegierad för att jag får arbeta med det här projektet, tycker Maria.

Pjäsen handlar om ett ålderdomshem som får besparingar. En ingenjör kommer på en fruktansvärt bra idé för att klara besparingarna. Men är idén bra eller är den helt enkelt fruktansvärd?

Premiären sker tisdagen den 13 mars på Storsjöteatern i Östersund. Sedan bär det av på turné i länet, 24 mars till Strömsund, 27 mars Svenstavik och 29 mars Gällö.

Vi ser med förväntan fram emot att få se resultatet av detta samarbete över generationsgränserna.

Inger Breil

Ålderdomshemmet Lyckan

13 – 14 mars kl. 18.30

Storsjöteatern Östersund

**Pris: 100:- för vuxna, 60:- för pensionärer och studerade
(gratis för barn under 12 år i vuxet sällskap)**

Biljetter finns hos PRO Frösön, ÖP Shop och Frösö Färg

Resultat av limericktävlingen

Bidrag från *Ingvar Bergdahl*

En något närsynt äldre herre från Frösön,
flyttade ihop med en pensionär av kvinnokön.
som medlem i PRO
visade han stor oro,
när han besteg den vackra men tjocka fästmon.

En liten pensionerad blondin från Frösön
var irriterad över den långa bostadskön.
Hon tog en rem
och hängde dem
som var ansvariga för bostadsmiljön

En extremt elak pensionär från Frösön,
var väldigt sällan sams med fästmon.
Hon var yngre
men vägde tyngre.
Hon bankade ofta honom både blå och grön

Grattis Harry till Dina 80 år!

Vår ordförande Harry Dahlgren fyllde 80 år i slutet januari. Det är knappt så man tror det när man ser honom ute på promenad i rask takt, alltid på väg till något intressant möte.

Födelsedagen firades med öppet hus på Frösö sportstuga. Hela eftermiddagen kom och gick massor av människor som ville hedra Harry. Det var sång av Glada Grabbar, av Senioritorna av styrelsen, långa och korta tal hölls och rätt som det var kom Folke och Örjan Lindqvist instormande med dragspel och basfiol.

Harry hade undanbett sig presenter och blommor i alla former. I stället bad han att vi som deltog i festligheterna skulle skänka en slant till BRIS (barnens rätt i samhället). En beundransvärd gest från Harry tyckte vi alla. Det kom säkert in en nätt summa pengar till barnens väl.

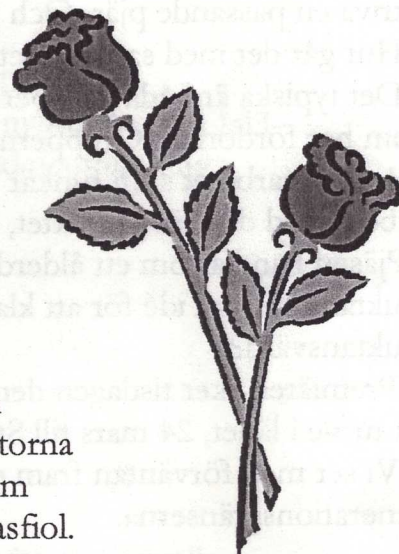
Vårän Harry är bossen i vårt PRO
Han är kraftfull och strävsam och stark i sin tro
Han leder och styr och har mycket på gång
Och i olika körer han roar med sång
Så låt han bara gå på
Han klarar ju allt ändå

Bidrag från *Ingrid Antonsson*

En datatokig herre på Frösön
hos frun sin försökt göra avbön
Får ej lämna sitt hus
sen han köpte ny mus
Nu kräver frun hans rejäl kärlekslön

Bidrag från *Gun Dahlström*

En stor man från Frösön
bar på en dröm så skön
till Hongkong han räcker ut handen
Hjälp – investera i Björntanden
från himlen kommer er lön

Ett sommarminne

Så var det då, en sommar på 1940-talet. Jag var 9 år och jag och min bror som var 10 år, skulle bo några veckor hos vår mormor, för mamma och lillebror hade rest och hälsat på pappa, som hade fått arbete i södra Sverige. Vi skulle få bo i "bryggstugan" och klara oss själva, mormor skulle väl hjälpa oss lite med maten i alla fall.

Men så en lördag kom mormor och sa att hon inte kände sig riktigt kry. Och hon som skulle gå i kyrkan på begravning på söndag, det var en gammal farbror i granngården, som hade gått hädan. Mormor var ju förstås bjuden på begravningskaffe efter gudstjänsten och nu kände hon att hon inte orkade gå dit, det var ju synd om inte någon från gården skulle få gå och äta av allt som bjöds på kalaset. Därför tyckte mormor att jag skulle gå i stället för henne.

Som väluppfostrad 9-åring på 40-talet ville jag inte säga att jag inte ville gå på begravningen, så när det blev söndagsmorgon försökte jag hitta på en massa saker att göra såastt det skulle bli för sent att gå till kyrkan.

Första började jag med att vädra sängkläderna och bädda sängarna och så var det så mycket aska i vedspisen så jag måste ta ut askan, då blev det smutsigt på golvet, och jag måste skura. Själv hade jag också blivit smutsig och nu var det slut på vattnet i hinken, men min bror, gick efter lite protester, ut till brunnen och vevade upp lite vatten och bar in så jag kunde tvätta mig och sätta på en ren klänning. Diska måste jag ju också göra, det tog lite tid innan vattnet blivit varmt i grytan på vedspisen. När disken var avklarad gick jag in till mormor och sa att jag inte hade hunnit bli klar i tid.

Jag vet inte om mormor genomskådade mig, men jag slapp i alla fall gå på begravningen. Tänk jag minns än idag hur jag gruvade mig för den där söndagen.

Gun Dahlström

Kortbingospel på Västervik och i Valla

När man läser PRO-filen kan man glädja sig åt alla aktiviteter som finns för oss pensionärer så länge vi kan och orkar vara aktiva. Men allt har ju sin ände. Vi kan inte, vi orkar inte vara aktiva. Men vårt behov av kontakt med andra består. Att få skämta och skratta i vänners lag gör tillvaron lättare.

PRO Frösön har i åtta år arrangerat kortbingospel för de boende på Västervik och Valla servicehus. En gång i veckan från mitten av september till jul och från mitten av januari till mitten av maj spelar vi, pratar, skämtar och dricker kaffe (på Västervik). Inget märkligt men för de berörda ett avbrott i tillvaron som kanske gör det lättare att leva.

Vi jobbar två och två och det har i stort sett varit samma personer som lett de här kortbingoträffarna alla åren. De är värda att hedras.

På Västervik: *Walda Andersson, Evy Lindström, Marianne Jansson, Kerstin Åsberg, Anna Mattiasson, Haldo Westman, Sari Olsson och Sonja Edlund.*

På Valla: *Siv Brännström, Gunborg Signal, Bengt Hedlund, Ines Hellström, Gunvor Karlsson, Barbro Lindabl (nu ersatt av Stina Torfjäll), Siv Hedlund, Gun Olofsson.*

Bengt Hedlund

Årsmötet och ny styrelse

Föreningens årsmöte har genomförts enligt tradition. Parentation hölls över våra vänner som gått bort under året och Senioritorna sjöng Oändlig nåd och Stad ovan molnen. Doris Hurtig läste en dikt. Sedan vidtog årsmötesförhandlingarna. Här nedan kommer förteckning över de som valdes till olika post inom föreningen.

Styrelsen

Ordförande	Harry Dahlgren
Vice ordförande	
Kassör	Gunno Andersson
Sekreterare	Margot Östberg
Friskvårdsledare	Solfrid Bäckman
Studieorganisatör	Gun Dahlström
Ledamöter	Ingrid Antonsson Inger Breil

<i>Ersättare</i>	Karl Gustaf Brygg Sören Larsson Maud Asplund Els-Britt Johansson
------------------	---

Revisorer

Ordinarie	Åke Asplund Elsy Walter
Ersättare	Göran Lidström

Valberedning

Sammanställande	Siv Hedlund Karin Edström Assar Jakobsson
-----------------	---

Resekommitté

Maj-Britt Andersson
Els-Britt Johansson
Astrid Bergdahl

Kaffekommitté

Ansvarig	Irma Bergner
Stf ansvarig	Gun Dahlström Katarina Näsström Karin Högberg Sigvard Olofsson Assar Jakobsson

Kontaktombud

Område med postnummer 832 51, -53, -54, -55

Gun Olofsson 43119
Bengt Hedlund 44774
Gudrun Strömstedt 43518

Område med postnummer 832 41

Sonja Edlund 518891
Karin Högberg 43838

Område med postnummer 832 42

Els-Britt Johansson 105696
Gun Dahlström 124290

Område med postnummer 83243

Maud Johansson 106722
Sonja Lindell-Hedblom 120139

Område med postnummer 832 44

Solfrid Bäckman 43327
Axel Sjögren 30936

Område med postnummer 832 45

Harry Dahlgren 519204

Område med postnummer 832 46

Kerstin Åsberg 123925
Sten Blom 514705

Område med postnummer 832 47

Gun Dahlström 124290
Solfrid Bäckman 43327

Område med postnummer 831 30, -31, -32, -33, -34

Maj-Britt Andersson 0643-10781

Område med postnummer 831 36, -37, -38, -45

Eva Wedberg 128173
Anita Forseth 100056

Område med postnummer 831 46, -73

Ulla Edin 120353
Ulla Modén 123823

Pugilisten

Här kommer en berättelse om mina år som utövare av sporten "The noble art of defence". Inte för att jag gjort några större avtryck i den sportens historia men den gav mig många upplevelser och fina minnen. Hur kommer det sig att jag började med den sporten? Som tonårig grabb läste man ju Rekord-Magasinet och där fanns många reportage om boxning och de stora mästarna Loe Luis, Jack Dempsey och vår egen Olle Tandberg som väckte intresset. Jag bodde i stort sett granne med boxningsklubben Örnen som låg på Ringvägen 127. Nyfiken som man var så tittade jag in hos BK Örnen redan första veckan jag var i Stockholm – i början av januari 1947. Förmodligen stod jag där i dörren och gapade och såg allmänt bortkommen ut, lantis som man var. Det var en väldig aktivitet där inne, rephoppning, skuggboxning och sparring. En liten krumbent kille som jag kände igen från tidningen Rekord-Magasinet, kom fram till mig och morsade. Det var den boxande lappen och sedermera olympier 1948, Ingemar Burgström. Sedan vi pratats vid en stund, och jag hade presenterat mig, så tyckte han att jag skulle prova på och jag fick tips om vad jag behövde skaffa för utrustning.

Redan två kvällar senare så stod jag i träningslokalen när en äldre slank gubbe med cigarett i mungipan stegade fram. Det var självaste Örnenpappan, Gustav Martinsson, allmänt kallad Mattis. (Och själv fick jag alltid heta Åke Lidman, eftersom han aldrig lärde sig att jag hette Lindman). Det var inga större hälsningsceremonier. - Du kan klä om där borta, sade han och pekade på en bänk. Efter omklädning var jag redo för marschen mot stjärnorna. Det blev att träna rak vänster och hålla upp höger hand som gard. Efter en stund sa Mattis att jag kunde prova på rephoppning. Hmm, en tjejlek, tänkte jag men där fick jag se på annat. De äldre lite mer rutinerade killarna var riktiga hejare på att behandla repet. Själv hade jag en trög start men efterhand så gick det bättre, och om jag får skryta lite så blev jag till slut riktigt haj på repet.

Det visade sig att jag inte var ensam jämte i lokalen. Där fanns en tränare som gick under namnet "Bagarn" Olsson, och på hösten 1947 så kom ytterligare en jämte. Det var för mig en riktig kändis från boxningsreportagen i lokalpressen hemma i Jämtland. Minnesgoda läsare, som läser detta, kommer nog ihåg hans namn - Milton Gärd, en verkligt teknisk stilboxare.

Efter några veckors träning med sparring, rephoppning och skuggboxning så sa Mattis: - Om du kan gå ner till flugvikten 51 kilo så får du ställa upp i nybörjarmästerskapen nästa vecka. Hur går man ner 5 kilo på en vecka var frågan? Och det korta svaret blev: - Ät mindre, träna mer så tar vi det sista med bittervatten. Hur gör då en alltid hungrig 15-årig grabb? För jag ville ju inget hellre än att prova på att gå en riktig match. Sagt och gjort, så började en tuff

vecka. Ett mål mat om dagen och träning på kvällarna, kilona rasade snabbt ner till 52 kilo. För den intresserade kan jag berätta att dagens matchvikt är 70 kilo. - Det sista tar vi med bittersvatten, sa Mattis. Det gick ju men visiterna på toan blev extremt många och rumpan blev öm och kroppen ganska urlakad. Så var det då dags för debuten som skedde i Eriksdalshallen. Första matchen gick bra och jag vann på poäng. I andra matchen, som var semifinal, så fick jag möta en lång räkel från Hallstahammar. Hans långa vänster blev allt för svår eftersom den satt i plytet lite väl mycket. Jag förlorade på poäng och räkeln vann även till slut finalen. Men Mattis gav mig i alla fall godkänt. Hans enkla kommentar var: Fortsätt träna så får du ställa upp i junior-SM i höst. Senior- och junior-SM gick alltid på Djurgårds-cirkus och bara det skulle ju bli en upplevelse.

Mellan de här perioderna så hann jag faktiskt med att tjäna en del pengar på boxningen också. Det trodde ni inte va? Så här gick det till: Vår egen stora boxare på den tiden, Olle Tandberg, skulle på Råsunda stadion möta Joe Baksi, som var förste utmanare till världsmästaren Joe Louis. Joe Baksi hade på våren varit i London och slagit europamästaren Bruce Woodcock i en match som gällde för att få utmana Joe Louis. Men, Edvin Ahlqvist från Göteborg, (Ingemar Johanssons manager under dennes karriär), hade andra planer. Han kom att ordna en match mellan Olle Tandberg och Joe Baksi. Baksi och hans rådgivare hade säkert tänkt att det skulle vara lättförtjänta pengar att åka över till Stockholm och dänga upp store Olle. Hur kommer det då sig att jag tjänade pengar på den här historien? Det gick ut ett påbud från Edvin Ahlqvist att programförsäljningen till matchen skulle bland annat skötas av unga lovande boxare, så fick jag chansen. Tidigt på matchdagen cyklade jag ut till Råsunda och anmälde mig. Jag tog ut 300 exemplar vilket blev en rejäl packe, för varje program var tjockt som dubbla Rekordmagasinet. Jag gick upp och ställde mig vid spårvagnshållplatsen. Första timmen förflöt tämligen lugnt, men sedan tättnade publiktillströmningen och i rask takt sjönk programbunten ihop. Jag gick ner för att redovisa. Programmen kostade en krona styck och av det fick jag behålla 25 öre. Jag hade alltså tjänat 75 kronor på ett par timmars jobb och då ska man betänka att min normala månadslön som biträde vid Julius Slöörs järnhandel i Gamla Stan låg på 175 kronor. Jag var rik.

Vi programförsäljare hade även förmånen att se matcherna och jag höll mig därför strategiskt nära ringside, för det gällde att få en bra plats. Jag fann en plats precis bakom farbror Sven Järring, som refererade matcherna. Matchen mellan Tandberg och Baksi gick i 12 ronder och store Olle stod som segrare. Efter matchen blev store Olle intervjuad av Farbror Sven. Och faktiskt, fanns jag inte med på bild i Stockholms-Tidningen tillsammans med Sven och Olle också.

Hur gick det då för mig på junior-SM på hösten? Jag blev lottad mot en kille från Karlskoga, Selfrid Andersson, även kallad Stålfarfar, och som gjorde sin

tredje start i JSM. Dessvärre så fick jag stryk på poäng och den gode Selfrid stod även som juniormästare när tävlingarna var över. Träningen fortsatte med några matcher under säsongen och siktet var inställt på nästa års JSM. På sensommaren 1948 dök det upp ännu en jämta i klubben, Stig Sandelius från BK Älgen i Östersund. Stig och jag tränade mycket tillsammans för vi skulle givetvis mötas i finalen på JSM hade vi bestämt. Men av detta blev det intet. Under sparring någon vecka före tävlingarna råkade jag spräcka ett ögonbryn på Stig. Dessutom så hade han börjat ledsna på Stockholmslivet och flyttade därefter hem till Östersund. Självt blev jag krasslig och inlagd på epidemisjukhuset för observation. Det var symptom på polio, men lyckligtvis var det falskt alarm. Sedermera började jag träna igen och gick väl ett tjugotal matcher. Förutom matcher i Stockholm så fick jag åka på många platser i Mellansverige - Uppsala, Enköping, Örebro, Kristinehamn och Norrköping. Bland annat så mötte jag i Norrköping en kille från Oxelösund som gick under namnet "Buckla" Hansson. Jag minns att i referatet i Norrköpings Tidning stod att läsa: "Buckla Hansson från Oxelösund brukar vara underhållande att se i ringen men den gode Buckla rörde sig på tunga spiror, hans motståndare var en liten bulldogsilsken Örnenboxare vid namn Åke Lidman som öste in sina snabba jabbar och hårda hooks med verklig precision. Att Buckla fick segern verkade skumt".

Några minnen från den tiden som jag vill förmedla är skådespelaren Edvard Persson med hustru Mim som alltid fanns på plats i Eriksdalshallen när det var boxning. Det är möjligt att han fattat tycke för mig, för varje gång det var match så vinkade han upp mig för att kommentera matcherna. Vid ett tillfälle, när Lappen Burgström var i ringen, så kom följande kommentar: "Han ser inte ut som en boxare utan snarare som en groda".

Örnenpappan Mattis var även en mycket erkänd massör och det var många elitidrottsmän som blev knådade av honom. Bland annat så var Wille Grut, som nu bor i Östersund, en flitig kund hos Mattis inför OS 1948. När det var manfolk som kom så fick man vara i lokalerna, men när premiärdansöserna Ellen Rock eller Elsie Marianne von Rosen var i antågande fick man vackert hålla sig utanför. Nu kanske någon funderar över var den tekniske stilboxaren Milton Gärd tog vägen? Jo, på försommaren 1952, bara någon vecka innan jag själv hade tröttnat på Stockholm, var jag på Gröna Lund. Där, i folkvimlet, får jag syn på två amerikanska soldater och i den ena kände jag igen Milton! Det blev ett kärt återseende vill jag lova. Han berättade för mig att han några år innan skulle hälsa på sin mor i New York men hann inte ens komma in i landet förrän tullpersonalen knep honom. Han var nämligen också amerikansk medborgare och den allmänna värnplikten som då gällde i Amerika gjorde att han vackert fick inställa sig för mönstring. Efter detta så kom Milton att infinna sig på en

amerikansk bas i Västtyskland som kock. Nu var han på veckopermis i Stockholm och gjorde stan bland annat på Gröna Lund.

Stig Sandelius, han jag spräckte ögonbrynet på, flyttade ju som bekant till Östersund och i och med att jag själv blev östersundare så träffade jag naturligtvis honom lite sporadiskt då och då utan något större engagemang från något håll. Emellertid så åkte jag i början av 80-talet på semester till Rhodos och där, mitt på playan, stötte jag ihop med Stig och hans k hustru Willy. Men där lossnade det verkligen och vi gick dagligen igenom det mesta från gångna tider i allmänhet, och boxning i synnerhet. 1950 gick jag min sista match och efter det kom andra intressen in i mitt liv och därmed var karriären över.

Ja, det här var en del av mina minnesbilder från 40-talets Stockholm. Vi får se tiden an, det kan komma mera...

Ps. Nu har ni dessutom fått förklaringen till varför min förut så aristokratiskt raka näsa ser ut som den gör.

/Åke Lindman

För er som undrar så är det jag som står och blundar bakom den skärmössförsedde farbror Sven